

BÁNH THÁNH THỂ ĐỨC CHÚA GIÊSU KITÔ

Câu chuyện xảy ra tại vùng đất mang tên Trung Hoa Lục Địa ngay sau khi đảng cộng sản vô thần lên nắm quyền. Nhà nước ra lệnh càn quét bách hại các tín hữu Kitô, đặc biệt là Công Giáo.

Nơi trường tiểu học của một họ đạo, Chị Euphrasie - Nữ Tu thừa sai người Pháp - dạy giáo lý cho một nhóm trẻ người Hoa chuẩn bị xưng tội và rước lễ lần đầu.

Trước khi bắt đầu buổi học giáo lý, tất cả các trẻ cùng đứng nghiêm trang khoanh tay lại và đọc Kinh Lạy Cha. Trong nhóm trẻ, có một bé gái tên Li. Bé thầm nghĩ: "Có lẽ đây là lần cuối cùng mình còn được tự do đọc kinh to tiếng như thế này!

Đâu có ai biết trước được tương lai rồi sẽ ra sao .. Đây đó nghe thì thầm những cuộc bách hại khủng khiếp! Chúa ơi!" Nghĩ thế nên bé Li chú tâm đọc rõ từng tiếng: "Lạy Cha chúng con ở trên trời. Chúng con nguyện danh Cha cả sáng .. Xin Cha cho chúng con hôm nay bánh ăn hằng ngày".

Bé Li ít khi ăn bánh mì. Thức ăn hằng ngày là cơm. Vì thế, có lần trong giờ giáo lý, cô bé thắc mắc hỏi Chị Euphrasie: "Thưa Dì, sao Đức Chúa GIÊSU không dạy chúng ta đọc: Xin Cha cho chúng con hôm nay cơm ăn hằng ngày?" Bị hỏi bất ngờ, Chị Nữ Tu hơi lúng túng. May mắn thay, mặc dầu không phải nhà thần học giỏi giang nhưng với tấm lòng vàng, Chị Euphrasie tìm lời giải thích: "Bởi vì .. bởi vì .. bánh mì cũng có nghĩa là Thánh Thể! Con nhớ xin Đức Chúa GIÊSU cho con được rước lễ hằng ngày. Để nuôi xác, con cần ăn cơm. Nhưng để nuôi linh hồn - có giá trị gấp ngàn lần thân xác - con cần có Bánh Hằng Sống, tức là Bánh Thánh Thể Đức Chúa GIÊSU!" Bé Li ghi khắc trong con tim ngây thơ trong trắng lời giải thích của Chị Euphrasie.

Tháng 5 năm đó, bé Li được hồng phúc rước lễ lần đầu. Bé thì thầm với Đức Chúa GIÊSU Bé Nhỏ đang ngự trong lòng: "Xin Chúa luôn luôn ban cho con bánh ăn hằng ngày để linh hồn con được sống và sống mạnh khỏe". Từ sau khi rước lễ lần đầu, mỗi buổi sáng, bé Li đều thức dậy đi lễ để được rước Đức Chúa GIÊSU Bé Nhỏ vào lòng. Mỗi ngày, bé tha thiết cầu xin Chúa đừng để những người cộng sản hung ác ngăn cấm bé rước Đức Chúa GIÊSU, bởi vì, bé thưa: "Con đâu làm được gì, nếu không có Chúa?"

Một buổi sáng, đang giờ học, bỗng cánh cửa ra vào bị mở tung. Năm người đàn ông mặc đồng phục công an hùng hổ bước vào. Một ông ra lệnh: "Mọi người phải giao nộp tất cả các ảnh thờ quấy. Nhà nước không dung thứ cho ai tôn thờ ngẫu tượng, tà thần!"

Các học sinh sợ hãi, hết lấm lét nhìn 5 người mặc đồng phục lại nhìn Nữ Tu Euphrasie đang đứng bất động như bức tượng gỗ! Nhưng rồi các em hiểu rõ lệnh truyền, đành phải thi hành. Tất cả lần lượt giao nộp các ảnh thánh Chúa và Đức Mẹ. Bé Li cũng miễn cưỡng từ từ rút ra các ảnh thánh. Nhưng riêng bức ảnh Đức Chúa GIÊSU - Đấng Chấn Chiên Nhân Lành - ẵm một chiên con trên vai là bé Li yêu thích nhất.

Đây là bức ảnh kỷ niệm ngày bé rước lễ lần đầu. Bé muốn dấu bức ảnh, thay vì giao nộp. Bé vội kín đáo gấp bức ảnh làm đôi và nhét vào chiếc áo trong. Nhưng hành động này không qua mắt viên công an trưởng. Ông tức giận hét lớn: “Đồ nhãi con! Bé tí xiu mà đã dám lường gạt đại quốc Trung Hoa! Hãy truy lùng tức khắc người cha của đứa bé phản động này!”

Chỉ vồn vện một khắc đồng hồ sau, bé Li và cha bé bị còng tay và bị dẫn vào nhà thờ, đông nghẹt dân làng. Trước đôi mắt kinh hãi của mọi người, viên công an chửi rửa, rồi ra lệnh mở tung Nhà Tạm, ném Chén Thánh xuống, khiến Minh Thánh Chúa rơi vung vãi trên mặt nhà thờ. Xong, ông trình trọng ra lệnh: “Từ nay, không ai được bén mảng tới nhà thờ này. Nếu bất tuân, sẽ bị tuyệt mạng!”

Mọi người lặng lẽ ra về. Các tín hữu Công Giáo lòng đau như cắt, thì thầm đọc kinh phạt tạ, đền bù hành động phạm thánh .. Ngôi

nhà thờ trở nên vắng lặng như tờ. Người ta tưởng không còn một bóng người nào. Nhưng thực tế không phải như vậy. Trên trần nhà thờ, một vị Linh Mục thừa sai người Pháp đang ẩn núp. Đó là Cha Luca. Chính Cha kể lại những gì xảy ra sau đó.

Sáng tinh sương ngày hôm sau, cửa nhà thờ nhẹ nhàng mở ra và một bé gái 10 tuổi len lén đi vào. Đến nơi có Minh Thánh Chúa bị tung rớt, bé quỳ xuống, lấy lưới rước một Bánh Thánh. Bé quỳ yên lặng cầu nguyện một lúc rồi rón rén ra về. Trông thấy cảnh tượng đó, Cha Luca đau thót trong lòng. Cha thầm thì cầu xin đừng ai trông thấy bé Li.

Cảnh tượng trên đây tái diễn mỗi buổi sáng cho đến Bánh Thánh cuối cùng. Sáng hôm đó, như thường lệ, bé Li rón rén đi thẳng lên cung thánh. Nhưng một tiếng súng chát chúa vang lên. Một người lính núp nơi cánh cửa giơ súng bắn thẳng vào người bé. Bé gục xuống trên vũng máu. Cha Luca tưởng bé đã tắt thở, nào ngờ Cha trông thấy bé cố gắng trườn lên chỗ có Bánh Thánh rồi giơ lưới rước Bánh Thánh cuối cùng. Rước xong, bé uốn mình một cái, rồi thân thể giãn ra. Bé Li đã trút hơi thở cuối cùng. Bé đã cứu tất cả các Bánh Thánh.

... ”Hơn nữa, tôi coi tất cả mọi sự là thiệt thòi, so với mối lợi tuyệt vời, là được biết Đức GIÊSU KITÔ, Chúa của tôi. Vì Người, tôi đành mất hết, và tôi coi tất cả như rác, để được Đức Chúa GIÊSU KITÔ, và được kết hợp với Người. Được như vậy, không phải nhờ sự công chính của tôi, nhưng nhờ sự công chính do lòng tin vào Đức Chúa GIÊSU KITÔ, tức là sự công chính do THIÊN CHÚA ban, dựa trên Đức Tin. Vấn đề là được biết chính Đức Chúa GIÊSU KITÔ, nhất là biết Người quyền năng thế nào nhờ đã phục sinh, cùng được thông phần những đau khổ của Người, nhờ nên đồng hình đồng dạng với Người trong cái chết của Người, với hy vọng có ngày cũng được sống lại từ trong cõi chết” (Philippê 3,8-11).

(Maria Winowska “Les Voleurs de Dieu”, Editions Saint Paul, 1989, trang 151-153)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt